

Sygn. akt III CZ 33/06

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa C.Z. i A.Z.

przeciwko P.F., B.F., S.D., E.D., J.M., T.S., W.D. i R.D.

o ochronę posiadania,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 28 czerwca 2006 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 stycznia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z 23 stycznia 2006 r. Sąd Okręgowy:

1. odrzucił wniosek powodów o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku z 3 września 2003 r. w sprawie sygn. akt [...], oddalającego ich apelację,
2. odrzucił zażalenie powodów na postanowienie z 24 listopada 2005 r. o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności /.../ wobec bezskutecznego upływu terminu do usunięcia braków formalnych skargi.

Sąd ustalił, że powodowie złożyli dnia 12 grudnia 2005 r. zażalenie na postanowienie z 24 listopada 2005 r. oraz wniosek o przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych skargi.

Oceniając dopuszczalność tych pism, Sąd Okręgowy uznał, że:

1. We wniosku o przywrócenie terminu jako przyczynę uchybień formalnych skargi pełnomocnik wskazywał przeszkody w nawiązaniu kontaktu z mocodawcami wynikające z ich choroby, tymczasem powód A.Z. 15 listopada 2005 r. złożył oświadczenie o stanie majątkowym. Oświadczenie to jego pełnomocnik w dniu 23 listopada 2005 r. dołączył do swego pisma procesowego. Wskazany dzień Sąd Okręgowy uznał za początek biegu terminu do żądania przywrócenia terminu (art. 169 § 1 k.p.c.) dokonania czynności polegającej na usunięciu pozostałych braków skargi o stwierdzenie niezgodności /.../, tj. odpisu skargi i określenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Wniosek złożony w dniu 12 grudnia był spóźniony i podlegał odrzuceniu na podstawie art. 171 k.p.c.

3. Zażalenie na postanowienie z 24 listopada 2005 r. skierowane było do Sądu Najwyższego, dlatego podlegało obowiązkowemu zastępstwu przez kwalifikowanego pełnomocnika – adwokata lub radcę prawnego, zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z 23 stycznia 2006 r. radca prawny – pełnomocnik powodów zarzucił naruszenie przepisu art. 424 k.p.c., art. 398 oraz art. 378 k.p.c. i domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia. Sposób określenia

naruszonych przepisów umożliwia merytoryczną ocenę zażalenia w niewielkim zakresie. Przypomnieć należy, że art. 424 k.p.c. nie obowiązuje od 1 lipca 1996 r. a podobne do powołanych w zażaleniu art. 424¹⁻¹² k.p.c. oraz art. 398 k.p.c., odsyłający do zarządzeń przewodniczącego, nie mogą być przedmiotem analizy bez obawy o błędne odczytanie intencji skarżącego.

Uzasadnienie zażalenia nie wskazuje podstaw jego uwzględnienia. Zgodzić się należy z twierdzeniem, że pismo z 12 grudnia 2005 r. zawiera opis ciężkich schorzeń C.Z., jednak okoliczność ta nie podważa ustalenia sądu drugiej instancji, że pełnomocnik najpóźniej w dniu 23 listopada miał kontakt z powodem A.Z. (uzupełnił stosownym oświadczeniem strony brak wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych). W zażaleniu nie wykazano, poza gołosłownym zapewnieniem, że termin określony w art. 169 § 1 k.p.c. został zachowany, a wszystkie braki formalne skargi zostały przez powoda i jego pełnomocnika uzupełnione. Wezwanie do uzupełnienia braków doręczono pełnomocnikowi w dniu 24 października 2005 r., a pismo procesowe zawierające, według twierdzeń radcy prawnego, odpisy skargi oraz pełnomocnictwo udzielone przez C.Z. zostało nadane w urzędzie pocztowym 21 listopada 2005 r. Pełnomocnictwo to udzielone 5 sierpnia 2005 r. upoważniało do zastępstwa przed Sądem Okręgowym w K., a nie do wniesienia do Sądu Najwyższego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku. Gdyby nawet pełnomocnik przypuszczał, że termin siedmiodniowy do uzupełnienia braków zostanie na skutek jego wniosku (k.721) przedłużony, to błędność takiego mniemania w odniesieniu do terminów ustawowych wyjaśnił Sąd Okręgowy w uzasadnieniu postanowienia z 23 stycznia 2006 r.

Przytoczone okoliczności uzasadniają oddalenie zażalenia na podstawie art. 394¹ § 2 i 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.